

ՅՈՒՇԵՐ

Ամառային մի ոսկեվառ առաւօտ
Թողած իւր բոյն, լեռան գագաթ, ծառի ուս,
Փամբակ ձորի մեղմ ու պայծառ երեւում
Լի բերկրութեամբ անհոգ բազէն էր նախրում:

Դիտում էի անդ սլացող թելերը
Ու նոր յիշում կեանքիս անցած օրերը.
Երբ ես անհոգ բազէի պէս ու ազաս
Ապրում էի, յոյսեր տածում հարազատ:

ՋՈՆ

29 օգոստ. 1908

